

0. udg., 2. opl. – København 2003

- am̄s → 2. naś
 ac – ácati I ‘boje’ [*h₂enk-; hitt. hēkta ‘bukke’, gr. ἀγκών m. ‘albue’, oht. angul m. ‘fiskekrog’]
 aj – ájati Ip ‘drive’ [*h₂eǵ̑-]
 anj – anákti VIIp ‘salve’ [*h₂engʷ-; lat. unguo]
 am – ámīti II ‘skade’ [*h₂emh₃- ‘holde fast’; lat. amō, gr. ὅμων]
 av – ávati Ip ‘hjælpe’ [*h₂euh-; lat. iuuō]
 ás → 2. naś
 as – ásti II ‘være’ [*h₂es-]
 ah – ‘sige’ [*hedh-, jf. av. pf. ādā, ādarā (kun irr. pf.)]
 āp – āpnóti V ‘opnā’ [*h₂eph-; ungav. pf. āpa, hitt. əpzi ‘gríbe’, lat. ap̄iscor ‘opnā’]
 i – éti IIp ‘gå’ [*h₂ei-]
 idh – indhé VIIā ‘antænde’ [*h₂ejdh-; gr. αἴθω, lat. aestās, oht. eit m. ‘glød’]
 (id – íle IIā ‘prise’ [?])
 (ir – írte II ‘sætte i bevægelse’ [LIV: neorod abstraheret fra medium til → r])
 (is – ísatí I ‘bevæge’)
 ís – íste IIā ‘herske’ [*heijk-; oldav. isē ‘råder over’, got. aih, aigun]
 r – r̄nóti Vp ‘gå’ [*h₂er-; lat. orior, gr. ὅρνυμι]
 r̄dh – r̄dnóti Vp ‘trives’ [*h₂eldh-; oldav. konj. arədat, gr. hom. ἀλθετο]
- k̄ – k̄nóti (kr̄nute) V ‘gøre’ [*kʷer- ‘skære’; ungav. kar̄nauiti ‘gor’, oldp. k̄nauitij, hitt. kuerzi ‘skærer’; JER ansætter *(s)kʷer- og sammenholder med on. skera osv.]
 kr̄s – káršati Ip, kr̄šati VIp ‘trekke; ploje’ [*kʷels-; ungav. karšoij ‘m̄ ge (eine Furche) furchen’]
- (krand – krándati I ‘skrige’)
 (kram – krámati I ‘skridte’ [*kʷremh; kun irr.])
 (kr̄d – kr̄lāti I ‘spille’ [?])
 ksaya – ksáyati I ‘besidde’ [*tkeh₂-; oldav. xšaiiaθā, oldpers. xšāyaθīya- ‘konge’, gr. κτάσματι, κτῆμα]
 1. kṣi – kséti (3.pl. ksýanti) IIp ‘bo’ [*tkej-; ungav. oldav. ūačiň ‘bor’, gr. myk. ki-ti-je-si / ktienši /, lat. sinō]
 2. kṣi – kṣiñati IX ‘ødelægge’ [*dʰgʷʰeij(h)-; ungav. jināti ‘ødelægger’, gr. hom. φθίνω ‘omkommer’, oldsl. dvena ‘svinde’]
 kṣā → khvā
 (khan, khā – khánati I ‘grave’)
 khā → khan
 khyā, kṣā – fā oje pā’ [*kʷek-; ved. aor. akhyat, oldav. aor. inj. ā-xšō ‘se her’, gr. τέκμαρ ‘tegn’]
 gam – gácchati I ‘gå’ [*gʷem-]
 gā – jígati III ‘gå’ [*gʷeh₂-; gr. βίβηται (guh – gúhati I ‘skjule’)
 1. gr – grñáti IX ‘besynge’ [*gʷerh-; ved. gūrtá-, ungav. ḡrñate ‘priser’, lat. grātus, lit. girī gl̄rti ‘priser’, oksl. žb̄rjō ‘ofrer’]
 2. gr – járate I ‘vágne’ [*h₂ger-; ungav. pf. jayára ‘er vågen’, gr. ἐγέρω ‘vække’]
 grdh – gfdhyati IVp ‘være grådig’ [*geldh-, jf. oksl. glādu]
 grabh, gráh – grbhñáti IX ‘grib’ [*gʰrebh₂-; ungav. ḡrəbmñati, hitt. karpiezz̄i ‘hæver’, oksl. grabljō grabiti ‘gríbe’]
 grah → grabh

cakş – cáste II ‘se’ [*[kʷ]ek̥-(s)]; egl. desiderativ
til → khājā

car – cárati I ‘gå’ [*[kʷ]elh₁]; oldav. caraiti, lat.
colō, gr. πέλομαι (med π- fra πόλος), τέλος]

cāy → ci

ci – cikéti III, cāy cāyatı I ‘bemærke’ [*[kʷ]e̥j̥; gr.
τηρός ‘beskytter’, τίω ‘ære’, oksl. čaję čajati
'vente']

cit – céatati I, cité IIā ‘opfatte’ [*[kʷ]e̥jt̥; oldav. fra-
cīnas ‘erkender’ (< *kʷi-né-t-i), lett. škļetu šķist̥
'mene', oksl. čētu čēsti 'tælle; læse'; udvidelse af
*kʷe̥j̥- 'bemærke', → ci]

cud – códati I ‘antreiben’ [*(s)ke̥yd̥; oldsl.
skjóta ‘skyde’, ?alb. hedh ‘kaster’]

cyu – cyávate I ‘falde’ [*[k̥ie̥j̥; gr. κυνέω, aor.
ἔσσυτο]

(chand – chántti IIp ‘synes (god)’)

jan – jánati I ‘skabe’ [*[genh₁]

(jas – ‘være udmattet’)

ji – jáyati I ‘vinde’ [*[gʷ]e̥j̥, måske i gr. βία f.
'vold']

jív – jívati Ip [*[gʷ]e̥jh₃-(y-); lat. vivō, oksl. žīti]

jur → jř

juš – jušáti VI ‘nyde’ [*[g̥e̥us̥; got. ga-kiusan, gr.
γεύω]

jř – járati I ‘hentåres’ [*[gerh₂-; gr. γέρων, oksl.
sъ-жрѣјъ 'modnes', got. kaurn osv.]

jñā – jánáti IX ‘kende’ [*[genh₂-]

(jyā – jináti IX ‘berove’)

tams – ‘ryste’ [*[tens-; got. -pinsan ‘trække’, lit.
teši tēsti ‘strække’]

takş – tåṣti II ‘formie’ [*[teh₂-; oldav. tāši ‘skaber’,
lett. tešu tēst̥ ‘tilhugge’, oksl. tešo tesati; egl.
redupl. aor. til *teh₂- i gr. ἔτεκον]

tan – tanóti VIII ‘udstrække’ [*[ten-; gr. τιταίνω
'spænde ud', lat. tendō 'spænde']

tap – tápati I ‘brænde’ [*[tep̥; russ. топить', lat. tepeō
'være varm']

tij – téjate Iā ‘være skarp [*(s)teig̥; gr. στίζω
'stikke', oldsl. stekan 'stikke']

tu – tavítı II ‘være stærk’ [*[teuh₂-; oldav. konj.
tauud̥ 'vil kunne', oldruss. tyu tyi, gr. σώσ (
σάος < *fuh₂-eho-)]

tř – tiráti VI ‘krydse’ [*[terh-; hitt. tarhzi, lat.
trans̥]

tras – trásati I ‘ryste’ [*[tres̥; ungav. tarasaiti ‘er
bange’ gr. τρέω ‘er bange’, oksl. tręs̥ ‘ryste’]

trā – tráyate IVā ‘beskytte’ [*[treh₂-; kun iir.,
oldav. ungav. θράταρ- ‘beskytter’]
(dakş – dáksati I ‘kunne’)

dabħ, dambħ – dábhati Ip, dabhnóti Vp ‘skade’
[*[d̥eb̥h-; oldav. inj. 2.pl. dəbənaotā ‘I forlader’,
hitt. tepnużżej ‘formindsker’, tepus ‘lille’]

dambħ → dabh

dah – dáhati I ‘brænde’ [*[d̥egʷh-; ungav. dažaiti
'brænder af', lit. deg̥, oksl. žego, alb. djeg
'brænder af', lat. foveð]

dā – dadáti III ‘give’ [*[deh₂-]

dāš – dásati I, dáshti IIp, dásnóti Vp ‘ære’ [*[deh₂-;
ungav. verbaladj. dāšta° ‘bragt frem’, gr.
hom. ἐδεκτῷ ‘modtøg’, lat. dect̥, kaus. gr.
δοκεῖ ‘synes’, lat. doceo]

diš – dišáti VI ‘pege’ [*[dej̥k̥; gr. δείκνυμι, lat.
diō, got. ga-teihan ‘vise’]

1. dī – dýyati IV ‘flyve’ [*[dej̥h-; gr. δίενται
'jager']]
2. dī – (3.pl.) dídyati ‘skinne’ [*[dej̥h₂-; gr. δῆλος,
δέατο ‘syntes’]

díp – dípyate IV ‘skinne’ [sekundær rod til →
dī]

dív – dívyati IV ‘spille’ [*[d̥ej̥uh₁-]

duh – dógdhi IIp ‘malke’ [*[d̥eug̥h-; gr. τεύχω
'udrette', got. daug 'dur']

dř – dárši IIp ‘gennembore’ [*[der(h)-; ungav.
dərmənti 'de river', gr. δέρω, got. ga-tairan, lit.
dřiti, oksl. derę]

dřh – dřmháti Ip ‘gøre fast’ [*[d̥elg̥h-; ungav.
kaus. daržaieti 'binder fast', got. tulgus 'fast']

(dyut, jyut – dyótate Iā ‘skinne’ [udv. af *d̥ey-])

druh – drúhyati IVp ‘være fjendtlig’ [*[d̥eugg̥h-;
oldav. ptc. a-drijuant- ‘ikkebedragerisk’,
oldsaks. driogan ‘bedrage’]

dviš – dvešti II ‘hade’ [*[d̥yeiš-; kun iir.]

1. dhā – dádháti III ‘satte’ [*[d̥eh₁-]
2. dhā – dháyati IVp ‘die’ [*[d̥eh₂-; gr. θῆσθαι,
arm. diem, lett. déju dēt̥, oldsv. dīa, oksl. doję
dojiti]

skambh – skabhnáti IX ‘fastsætte’ [/*skembh₂-; lat. *scamnum* ‘skammel’]
 stabh → stambh
 stambh, stabh – stabhnáti IX ‘støtte’ [*stembh-; lit. *stembī* ‘yde modstand’]
 stan – IIp, Ip ‘tordne’ [*⟨s⟩tegh₂- (LIV: ≠ *sten- ‘stønne’); lat. iter. *tonō*]
 stu – stáuti II ‘prise’ [*stēy-; oldav. *stāumi* ‘priser’, gr. *στεύται* ‘bekendtgør’]
 (stuhb – stóbhati Ip ‘prise’ [udv. af → stu])
 sthā – tíṣṭhati I ‘stā’ [*steh₂-]
 spás → paś
 (sprs – sprsáti VI ‘røre’)
 sphur – sphuráti VI ‘springe’ [*ɸ̥erh-; lat. *spernō* ‘stode væk’, oksl. *ɸ̥brē* ‘støtte sig’]
 (syand – syándate Iā ‘gå videre’)
 sru – srávati I ‘flyde’ [*sreū-; gr. *ρέω*, arm. *aroganim* ‘vande’, lit. *sravi* ‘sravēti’]
 han – hánti II, jígnati I ‘dræbe’ [*gʷʰen-; oldisl. *gunnr* ‘slag’, oksl. *ȝenq* ‘dræbe’]
 1. hā – jaháti IIIp ‘forlade’ [*g̥h eh₁-; jf. ungav. *zazātti* ‘lader tilbage’, gr. *χῆρος* ‘tom’, lat. *herēs* ‘arv’]
 2. hā – jhíhte IIIā ‘gå’ [/*g̥h eh₁-; ungav. 3.du. *hən zazātē* ‘haever sig’; måske gr. *κίχημι*, oldeng. *gān*, måske identisk med → 1.hā]
 hñd – hedlati I ‘være vred’ [*g̥h eisd-; da. *gejsa*]
 hu – juhóti III ‘ofre’ [*g̥h ey-; gr. ep. *χεύω*; med d-udvidelse lat. *fundō*, got. *giutan*]
 hū – hávate Iā, hváyati IV ‘kalde’ [*g̥h eyh-; ungav. *ȝauahti* ‘verw, nscht’, oksl. *ȝove*]
 hvā → hū

dhī – dídhye III ‘tænke’ [*d̥eih-; jf. ungav. pf.3.sg. *ā-diðaia* ‘betragter’]
 dhṛ – ‘støtte’ [*d̥her-; ungav. pf. *daðara* ‘holder inde’, lit. iter. *daraū darjī* ‘gore’]
 dhvan – ‘lyde’ [*d̥yen-; oldn. *dynr* ‘larm’]
 nam – námati I ‘boje sig’ [*nemr-; gr. *νέμος* ‘græsgang’]
 1. naś – násyati IVp ‘blive tabt’ [*nek-; gr. *νεκός*, lat. *neō*, *noceō*]
 2. naś, áś – aṇśi – ásnóti (ásnuté) V ‘opnā’ [*h₂nekh₂- > lat. *nanciscor*, got. *ga-nohs* ‘nok’]
 nah – náhyati IV ‘binde’ [*hnedh-; oir. -naic ‘binde’]
 nj – IIā ‘vaske’ [*neigʷ-; gr. *νιζω*, oir. -nig]
 nī – náyati I ‘fore’ [*negh- > hitt. *nēanz]* (nud – nudáti VI ‘skubbe’)
 pac – pácati I, pácyate IVā ‘lave mad’ [*pekw-]
 pad – pádyate [*ped-; ved. *pad-* ‘fod’ osv.]
 paś – pásyati IV ‘se’ [*⟨s⟩pekh-; oldav. *spasiā* ‘betragter’, gr. *σκέπτομαι*, lat. *specio*]
 1. pā – píbati I ‘drikke’ [*peh₂j-]
 2. pā – pátí II ‘beskytte’ [*peh₂j- ‘beskytte’; oldav. *pāt* ‘afholder fra’; gr. *πομήν* ‘foder’, lit. *piemu* ‘hyrde’; *peh₂(j)- ‘fodre’; lat. *pāscō*, hitt. *pahhasmi* ‘beskytte’, oksl. *pasq*]
 pi, pī – Iā páyate, IIā pínvire ‘svulme’ [*pejh-; ungav. *fra-pínaoiti* ‘fár til at trives’, lit. *pyj pyti* ‘die’]
 (pinv – pínvati I ‘flyde over’)
 piś – pímáti VI ‘udsmykke’ [*pejkh-; lat. *pingō*, lit. *piex̥* ‘piest’ ‘tegne’, oksl. *pišq*]
 pī → pi
 pū – punáti IX ‘rense’ [*peyh-; lat. *pūrus*, oht. kaus. *fouwen* ‘si’]
 pṛ – píparši IIIp ‘bringe over’ [*per-; oldav. konj. *fra-frā* ‘jeg vil overskride’, gr. *πέτρω* ‘gennemtrænge’, got. *faran*, russ.-ksl. *na-pejja* ‘gennembore’]
 prc – prnákti VII ‘blande’ [*perk-; mir. *ercaid* ‘fylder’]
 pṛ – prnáti IX ‘fylde’ [*pleh₁-; oldav. *pərnā* ‘fyld!’, gr. *πίμπλημι*, arm. *lnowm*]
 (pyā – pyáyate IVā ‘fylde op’ [til → pil])

prach – prcccháti VI ‘spørge’ [*perk-/*prek-, oht. *forhskón*]
 prath – práthate Iā ‘udbrede sig’ [*pleth₂-; ungav. av. *fraθa-sauah-* ‘udbredende kraften’, gr. *πλαθύς* ‘bred’, lit. *plat̥s* ‘bred’]
 prī – prñáti IX ‘behage’ [*preh-; oldav. *frīqnmahi* ‘vi tilfredsstiller’, oksl. *prijaje* *prijati* ‘begunstige’, got. *freis*]
 bandh – badhnáti IX ‘binde’ [*b̥hendh-]
 budh – bódhati Ip ‘vågne’ [*b̥heyd-; oldav. *baodant-* ‘opmærksom’, *πεύθουμαι* ‘erfare’, got. *ana-biudan* ‘befale’, oksl. *bjndq* *blijsti* ‘passe på’]
 bṛh – bṛháti VIp ‘gøre stor’ [*b̥herg-; ungav. konj. *us-barzaiüni* ‘vil trække op’, arm. *bařnam* ‘lofte’, oldirk. *dí-bairg* ‘kast!']
 brū – brávítí II ‘tale, kalde’ [*mlegh-; av. *mraoiti*, tjet. *mluvit*]
 bhaj – bhájati I ‘tage del’ [*b̥ag-; ungav. *bažat* ‘tildeler’, gr. *ἔφαγον* ‘spiste (op)’]
 bhā – bháti II ‘skinne’ [*b̥eh₂-; ungav. *fra-uuáiti* ‘lyser’, gr. *φαίνω*, ovresorb. *baju* so *bač* so ‘glimte’, arm. *banam* ‘åbne’, alb. *bl̥n* ‘gøre’]
 bhid – bhinátti VII ‘spalte’ [*b̥heid-; lat. *findō* ‘spalte’, got. *beitan* ‘bide’]
 bhī – bháyate Iā ‘frygte’; *bibhyati* III [*b̥eih-; oht. *bibēn* ‘bæve’, oksl. *bojø sej*]
 bhū – bhávati I ‘være’ [*b̥yeh₂-]
 bhūs – bhúshati Ip ‘stræbe’ [beslægtet med → bhū]
 bhṛ – bībharti III ‘bære’ [*b̥her-]
 bhyas – bhyásate Iā ‘frygte’ [afledt af → bhī]
 math/manth – mathnáti IX ‘røre rundt’ [*menth₂-; lit. *menč-* *městi* ‘ælte’, oksl. *měto* *městi* ‘forvirre’]
 mad – mādati I ‘glædes’ [*mad- (?) > lat. *madeō*, gr. *μαδάω* ‘blive våd’ (sj.)]
 man – manuté VIIIā ‘tænke’; mányate IVā [*men-; gr. *μαίνομαι* ‘rase’, lat. *moneō*, got. *man* ‘mener’]
 manth → math
 mā – mímité IIIā ‘måle’ [*meh₁-; lat. *mētior*, got. *mēl* ‘tid’, oksl. *st-méti* ‘turde’]

mī – mináti IX ‘skade’ [*mēj̥-; gr. μινύθω, lat. minus]

mud – módate Iā ‘være munter’ [*meud-; lit. mudr̥s, lett. mudrs ‘munter’]

mr̥ – mārati I ‘dō’ [*mer-; ved. mriyáte, ungav. mriiête, arm. meraním, lat. morior, oksl. u-mýjet̥]

mr̥j – māršti II ‘tørre af’ [*h₂melj̥-; ungav. marzaiti ‘strejfer’; gr. ἀμέλγω ‘malke’, mir. bligim ‘malke’, lit. mélžu milžti, rksl. mélžu mlésti, alb. mjeł ‘malke’]

mr̥d – mr̥dáti VI ‘være nādig’ [LIV: -d-udvidelse (iir.: oldav. prs.ipv. 2.pl. mərəždāta) til *mers- ‘glemmee’, → mr̥s]

mr̥s – mr̥syati IV ‘være ubetænksom’ [*mers-; tokh. B marsa ‘glemte’, got. kaus. marzjan ‘irritere’, lit. mirš ‘glemmee’]

mr̥s – mr̥sáti VI ‘berøre’ [*h₂melk̥-, jf. lat. mulcō ‘stryge’]

yaj – jájati I ‘ofre’ [*h₂jaǵ̥; oldav. yažaiti ‘ærer’, gr. ἄζομα]

yat – yátati I ‘stille sig hen’ [*jet-; oldav pf. yōθəmā ‘er stillet op’, lat. nitor < *ni-jet-e-] (yam – yácchatí I ‘strække ud’)

yā – yáti IIp [*ieh₂-; lit. jáju játi ‘ride’, oksl. jadø jachati]

yu – yuyóti III ‘adskille’ [*jeug; kun iir., jf. ungav. yūtō ‘skilt’]

yuj – yunákti VII ‘spænde i åg’ [*jeug; gr. ζεύγνυμι, lat. iungo]

yudh – yúdhyati IV ‘kæmpe’ [*h₂jeudh̥; ungav. yūðieiti, lat. iubeō, lit. jund- ‘komme i bevægelse’]

rakṣ – rákṣati I ‘beskytte’ [*h₂leks-; gr. ἀλέξω ‘beskytte’]

(rad – rádatí I ‘hælde’)

ram – ramnáti IX, rámate Iā [*h₂rem-; ungav. kaus. rámáiiti ‘bringer til ro’, gr. ηρέμα ‘rolig’]

rā – III, ráti II ‘give’ [*reh̥-; ungav. inj. fərā rāh̥ ‘bringer frem’, ved. rayi-; lat. rēs]

rāj – rájati Ip ‘herske’ [*h₂reg̥-]

rādh – rādhnáti V ‘lykkes med’ [*h₂reh,dh̥-; oldruss. raditi, got. ga-redan ‘råde’]

ri – riñáti IX ‘flyde’ [*h₂rei(h)-; gr. ὁρίνω ‘hvivre op’, lat. riūus ‘bæk’, got. rinnan ‘løbe’, oksl. rejo ‘flyde hurtigt’]

ris – risyate IV ‘blive skadet’ [*rejs-; nok kun iir.]

rih – rédhli II ‘slikke’ [*lejg̥-; gr. λείχω, arm. ližem, lit. lieži̚ ličži, oksl. ližo ližati, lat. lingō, oldn. sleikja]

ru – ruváti VIp ‘râbe, brole’ [*h₂reyh̥-; ungav. ptc. (atem.) uruuatō ‘den brölendes’, ?gr. ὠρόμωμαι ‘hyle’, oksl. revø ryuti, rovø rutu ‘brole’]

ruc – rócate I ‘skinne’ [*leyk̥-; ungav. raocint ‘lysende’, hitt. lukta ‘det lysner’, lat. luceō ‘lyse’]

rudh – ruñáddhi (runndhé) ‘holde tilbage’ [*leyd̥-; wal. ar-luudd ‘forhindring’]

ruh – róhati I ‘vokse’ [*h₂leyd̥-; gr. ἐλεύθερος, ἡλυθός; lat. liber, got. liudan ‘vokse’, oldeng. leod ‘nation’]

vac – vívakti III ‘tale’ [*yekʷ-; oldav. aor. vaocat, gr. aor. eł̥por]

vaj – ‘være stærk’ [*h₂zeug-; ved. ójas-, av. aojah-, got. aukan, lit. áugu ‘vokse’, lat. augeo]

vad – vádatí I ‘tale’ [*h₂yed-; gr. ažðñ ‘stemme’, hitt. watarnahh- ‘tale’]

vadh – ‘dræbe’ [*yedh̥-; hitt. wižai ‘slår’, gr. ἔθων ‘stødende’, iter. ḡθéw ‘stode’]

(vand – vándate Iā ‘hilse,prise’ [sekundær rod til → vad])

van – vanóti VIII ‘vinde’ [*yen-; ungav. vanaiti ‘besejrer’, oldeng. winnan]

vap – vápatí I ‘stro’ [*yep-; kun iir.]

vaš – váshti II ‘onske’ [*yek̥-; oldav. vašti ‘onsker’, hitt. wekži ‘onsker’, gr. ἑκών ‘frivillig’]

1. vas – uccháti VIp ‘blive lys’ [*h₂yey-; ungav. usant- ‘blivende lys’, ved. usáš-, gr. ηώς, lat. aurora osv.]

2. vas – vásste IIā ‘have på’ [*yes-; oldav. vastē ‘har på’, hitt. westa ‘have på’, gr. εἴμαι, arm. չ-գտ, lat. uestis, oldeng. verian ‘beklæde’]

3. vas – vásati Ip ‘bo’ [*h₂yey-; hitt. hwiṣzi ‘lever’, gr. ἄεσα, arm. goy ‘være’, got. wisan ‘være’]

vah – válhati I ‘bringe’ [*ueg̥- > lat. uehō, got. ga-wigan ‘bevæge’]

vá – váti II ‘blæse’ [*h₂ueh-; ungav. vāiti, gr. ἄησι, got. waian, oksl. vējetu vējati]

(vás – vásati Ip, vásyate ‘brole’ [ungav. vāsaii- ‘brole hojt’])

1. vid – vétti IIp ‘vide’ [*yeyd- > lat. uideō, gr. εἶδον]

2. vid – vindáti VI(?) ‘finde’ [samme rod som 1. vid]

vidh – vidháti VI ‘ofre, tilbede’ [*ui-dh̥-; ‘stille til alle sider’]

vip – vépate I ‘ryste’ [*ueip̥-; ungav. -vačþonti ‘kaster væk’, oisl. kaus. veipa ‘kaste’]

viš – višáti VI ‘gå ind’ [*yejk̥-; gr. οἴκος, lat. nūcus]

ví – véti II ‘vende sig mod, forfølge’ [*yejh̥-; ungav. vačeti ‘forfølger’, gr. (F)εἵμαι, lit. vejtyti ‘forfølge’]

1. vr – vrñáti ‘dække’ [*huer-; lat. aperiō, lit. veri- ‘tråde (nål)’, oksl. -vrø -vréti ‘stikke’; *yelhy- ‘dække’: gr. εἰλέω ‘lukke inde’; *yerhu- ‘afværge’: gr. ἔρυμαι ‘afværge’, got. warjan ‘beskytte’]

2. vr – vrñáte ‘vælge’ [*yellh̥-; oldav. -varatā ‘vælger’, varñáte ‘vælger’, lat. volō, got. wili (opt.-bojn) ‘vil’, oldlit. velmi ‘vil’, oksl. velje ‘vil; befaler’]

vrj – vrñákti (vrñkté) VII ‘vride’ [*yerg̥-; gr. Φέργον, oldsaks. wrenan ‘dreje’]

vrt – vármatí Iā ‘dreje’ [*ȝert-; lat. uertor]

(vrdh – várðhati I ‘vokse’)

vṛṣ – várṣati I ‘regne’ [*h₂yeyers-; hitt. warsiy- ezzj- ‘drypper’, gr. οὐρέω ‘urinere’, lat. verrēs ‘vildsvin’]

vyath – vyáthati I ‘ryste’ [*yieh₂-; kun iir.]

śam̥ – śámsati I ‘prise’ [*kems-; lat. censeō]

(śak – śaknóti Vp ‘formå’ [*kek̥-; desid. i ungav. sixšmna- ‘lærende’])

śam – śámyati IVp ‘slide’ [*kemh₂-; gr. ἔκαμον ‘blev træt, πολύ-κμητος’]

śás – śásti II ‘beordre’ [*kēhs-; oldav. sásti ‘underviser’, sñá ‘vis! lærl!’, alb. thom ‘siger’]

sí – śáye IIā [kēj̥-; ungav. sōire ‘de ligger’, gr. κεῖμαι]

suc – sócati I ‘skinne’ [*keuk̥-; ungav. saocint ‘flammende’; måske got. hujan ‘tenke’]

śū, śvā – śváyati IV ‘svulme’ [*kueh-; gr. κνέω ‘er gravid’, lat. in-ciēns ‘drægtig’]

śř – śřnáti IX ‘knuse’ [*kerh₂-; gr. ἀκέραπος ‘uskadit’, alb. ther ‘slagte’]

(ścut – ścótate I ‘dryppe’)

stri – śráyate I ‘læne sig mod; afvente’ [*kley-; ungav. sraiiata ‘lænte sig’, gr. κλίνω, lat. ciēns, lit. šliej̚ šlieti ‘snige sig’, alb. fle ‘sove’ (< *kloj-éje-)]

śru – śřnóti V ‘høre’ [*kley-; ungav. surunaoti ‘hører’, gr. κλώ, alb. quhel]

sac – sácate Iā ‘følge’ [*sekʷ-; gr. ἔπω, lat. sequor]

sad – sídatí Ip ‘sætte sig’ [*sed-]

san – sanóti VIII ‘opnå’ [*senh₂-; oldav. aor. konj. hanat ‘vil opnå’, hitt. sanahzj ‘søger’, gr. ἀνῦμι ‘fuldbyrde’, arm. ownim ‘have’, oirsk sennid ‘forfolger’]

sas – sásti IIp, sásásti IIIp ‘sove’ [*ser-; av. hahmī, hitt. seszj-]

sah – sáhatí I ‘besejre’ [*segh̥-; gr. ἔχω, got. sigis]

sā → si

si – sináti IX, sā syáti VI ‘binde’ [*seh₂-; ungav. prs. konj. hiiaq̥ ‘vil binde’, hitt. ishiyanzj ‘binder’, lett. šlenu šlet ‘binde’]

(sikṣ – siksati I ‘være hjælpsom’ [desid. af → sak])

sic – siñáti VI ‘hælde’ [*sejkh̥-; ungav. hincaiti ‘udgyder’, oht. sīhan, sksl. sbéq sbaci ‘pissee’]

su – sunóti, sunuté V ‘presse’ [*sey-; ved. sóma-, av. haoma-]

sū – súte IIā ‘føde’ [*seyh̥-; ungav. hunāmi, ved. sūn̥ osv.]

śř – sisarti III ‘flyde’ [*sel-; gr. ἄλλω ‘sætte løs’, ἄλλομαι ‘hoppe’, lat. saliō ‘springe’, tokh. Bkonj. II inf. ṣollatasi ‘kaste’]

śřj – śřjáti VI ‘udsende’ [*selg̥-; ungav. hərəzaiti ‘sender væk’]

śrp – śárpatti Ip ‘krybe’ [*serp̥-; gr. ἔρπω, lat. serp̥]